

Sygn. akt V CSK 603/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa O. G.

przeciwko B. spółce jawnej w Ś.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2017 r.,

na skutek skarg kasacyjnych powoda i strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 14 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania,**
- 2) koszty postępowania kasacyjnego między stronami**
wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skargi kasacyjne na wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14 czerwca 2016 r. wniosły obie strony.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 187 § 1, art. 321, 328 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 494, 632, 657 i 654 k.c. – w różnych układach i powiązaniach, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 233 § 1, art. 316 § 1, art. 328 § 2, art. 382 i 386 § 1 – w różnych konfiguracjach, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła – tak samo jak strona powodowa – oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją

wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skargach kasacyjnych stron.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 100 k.p.c.

aj

l.n